

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Judecătoria Soroca, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Popovici Natalia împotriva Judecătoriei Soroca cu privire la anularea ordinului de recalculare a vechimii în muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2016,

constată:

La 07.09.2015, Popovici Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Soroca cu privire la anularea ordinului nr.93 din 10.08.2015, obligarea administrației judecătoriei Soroca de a include în vechimea în serviciul public a perioadei de activitate în funcția de greșier până în anul 2003, mărirea treptei de salarizare și recalcularea zilelor de concediu anual.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, pe parcursul anilor 1997-2003 a activat în funcția de greșier al Judecătoriei Soroca. Ulterior, a exercitat pe lângă funcția de greșier și alte funcții care conform legislației se consideră funcții publice.

Concretizează reclamanta că prin ordinul nr.90 din 31 octombrie 2012, reieșind din vechimea în serviciul public care constituia 15 ani și 2 luni i-a fost atribuit a V-a treaptă de salarizare. În martie 2015, i-a fost refuzat mărirea treptei de salarizare pe motiv că nu a acumulat stagiul în serviciu public pentru a beneficia de o majorare a treptei de salarizare, fiind luat în calcul doar 11 ani 7 luni și 23 zile.

Prin ordinul nr.93 din 10.08.2015, s-a dispus rectificarea ordinului nr.90 din 31.10.2012, cu indicarea la rubrica-vechimea în serviciul public, perioada începând cu anul 2003. Consideră că administrația Judecătoriei Soroca eronat interpretează actele legislative.

Solicită reclamanta Popovici Natalia, anularea ordinului nr.93 din 10.08.2015 cu privire la rectificarea ordinului nr.90 din 31.10.2012, perioada de activitate în funcție de greșier până la includerea funcției în Clasificatorul unic al funcțiilor publice, să fie calculată ca vechime în serviciul public, dispunerea mării treptei de salarizare imediat următoare celei deținute la moment, recalcularea plăților salariale și zilelor din concediu anual, luând în considerație perioada de activitate a serviciului public din 1997 și modificarea ordinului nr.65 din 11.07.2015 cu privire la acordarea concediului anual.

Prin hotărârea Judecătoriai Florești din 17 iunie 2016, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a inclus în vechime în serviciul public perioada de activitate a Nataliei Popovici în funcția de greșier de la data de 21.08.1997 până la 23.11.2003. S-a anulat parțial ordinul Judecătoriai Soroca nr.93 din 10.08.2015 cu privire la rectificarea ordinului nr.90 din 31.10.2012 cu excluderea p.3 al tabelului din articol 2 cu privire la datele care se referă la Popovici Natalia. S-a obligat Judecătoria Soroca să recalculeze zilele de concediu anual plătit și să achite diferența la plățile ce i se cuvin Nataliei Popovici în legătura cu vechimea în serviciul public. În rest s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Popovici Natalia către judecătoria Soroca cu privire la anularea ordinului și recalcularea vechimii în muncă.

La 14 iulie 2016, Judecătoria Soroca a depus apel nemotivat, iar la data de 11 octombrie 2016 a depus apel motivat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Judecătoria Soroca și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Florești din 17 iunie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Judecătoria Soroca a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriai Florești din 17 iunie 2016, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Popovici împotriva Judecătoriai Soroca cu privire la includerea stagiului în muncă, mărirea treptei de salarizare cu recalcularea zilelor și anularea ordinului să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 20.12.2016 a fost recepționată de către recurent la 09.01.2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 10.02.2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 20.02.2017, Natalia Popovici a prezentat referință pe marginea recursului înaintat de către Judecătoria Soroca, prin care solicită respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Judecătoria Soroca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Judecătoria Soroca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Judecătoria Soroca se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadî

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea